

tego rysunku umieszczony jest wizerunek Orła. W około medalu umieszczony jest napis „Za Odrę, Niszę, Bałtyk”. Na odwrotnej stronie umieszczony jest poziomo napis „R. P. Zwycięzcom — III 1945 — IV 1945”.

„Medal za Odrę, Niszę, Bałtyk” nosi się na wstążce ciemnoniebieskiej, szerokości 35 mm, o dwóch pionowych paskach jasnoniebieskich szerokości 7 mm na bokach wstążki, umieszczonych 2 mm od jej brzegu.

Art. 3. „Medal za Odrę, Niszę, Bałtyk” nadaje w imieniu Prezydium Krajowej Rady Narodowej Minister Obrony Narodowej żołnierzom Wojska Polskiego i osobom współdziałającym z Wojskiem Polskim, które, wypełniając ofiarne swoje zadanie, przyczyniły się do zwycięstw nad Odrą, Niszą i Bałtykiem w okresie miesięcy marca i kwietnia 1945 r.

Art. 4. „Medal za Odrę, Niszę, Bałtyk”, nadaje się jednorazowo.

Art. 5. „Medal za Odrę, Niszę, Bałtyk” zajmuje w kolejności odznaczeń polskich miejsce po „Medalu za Warszawę”.

Art. 6. Wszystkie wydatki związane z nadawaniem „Medalu za Odrę, Niszę, Bałtyk”, ponosi Skarb Państwa.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

286

DEKRET

z dnia 26 października 1945 r.

o ustanowieniu „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r.”.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W celu upamiętnienia zwycięstwa Narodu Polskiego i Jego Sprzymierzeńców nad barbarzyństwem hitlerowskim i triumfu idei wolności demokratycznej oraz dla odznaczenia osób, które swoim działaniem lub cierpieniem w kraju lub zagranicą w czasie do 9 maja 1945 r. przyczyniły się do tego zwycięstwa i triumfu, ustanawia się „Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r.”.

Art. 2. Zasadniczą odznaką „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r.” jest medal brązowy o średnicy 33 mm. Na czołowej stronie medalu w środku jest wytłoczony wizerunek Orła, w około niego wieniec z liści dębowych. U góry w pierścieniu wieńca wytłoczony jest napis: K. R. N. Na odwrotnej stronie umieszczony jest poziomo napis: R. P. Zwycięstwo i Wolność 9. 5. 45.

„Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r.” nosi się na wstążce szerokości 35 mm, posiadającej w linii pionowej barwę po połowie czerwoną i białą.

Art. 3. „Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r.” w imieniu Prezydium Krajowej Rady Narodowej nadaje Prezes Rady Ministrów.

Nadanie medalu osobom, zatrudnionym w urzędach, instytucjach i zakładach, podleg-

łych poszczególnym Ministrom, lub osobom w inny sposób Ministrom podporządkowanym, następuje na wniosek właściwego Ministra.

Zatwierdzenie prawa do odznaczenia przeprowadzą specjalne komisje przy Prezydium Rady Ministrów i przy Ministerstwach, utworzone zarządzeniami poszczególnych Ministrów. Skład komisji przy Prezydium Rady Ministrów winien być uzgodniony z Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

Art. 4. „Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r.” nadaje się jednorazowo.

Art. 5. „Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 r.” zajmuje w kolejności odznaczeń polskich miejsce po „Medalu za Odrę, Niszę, Bałtyk”.

Art. 6. Wszystkie wydatki związane z nadawaniem „Medalu Zwycięstwa i Wolności 1945 r.” ponosi Skarb Państwa.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim Ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Z. Modzelewski

Minister Obrony Narodowej: <i>Michał Żymierski</i> Marszałek Polski	Minister Skarbu: <i>Konstanty Dąbrowski</i>
Minister Administracji Publicznej: <i>Władysław Kiernik</i>	Minister Sprawiedliwości: <i>Henryk Świątkowski</i>
Minister Bezpieczeństwa Publicznego: <i>Stanisław Radkiewicz</i>	Minister Komunikacji: <i>Jan Rabanowski</i>
w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej: <i>Feliks Mantel</i>	Minister Informacji i Propagandy: <i>Stefan Matuszewski</i>
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: <i>Stanisław Bieniek</i>	w/z Minister Zdrowia: <i>Jerzy Morzycki</i>
Minister Apropowizacji i Handlu: <i>Jerzy Sztachelski</i>	Minister Odbudowy: <i>Michał Kaczorowski</i>
Minister Poczt i Telegrafów: <i>Tadeusz Kapeliński</i>	Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego: <i>Stefan Jędrzychowski</i>
Minister Przemysłu: <i>Hilary Minc</i>	Minister Kultury i Sztuki: <i>Władysław Kowalski</i>
Minister Oświaty: <i>Czesław Wycech</i>	Minister Lasów: <i>Stanisław Tkaczow</i>

287

D E K R E T

z dnia 26 października 1945 r.

o ustanowieniu „Medalu za Warszawę“.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W celu upamiętnienia bohaterskiej historii Warszawy w wojnie z hitlerowskim najeźdźcą, historii żołnierza, który bronił Stolicy we wrześniu 1939 r., walczył nieugięcie w okresie okupacji i ginął ofiarnie w tragicznym powstaniu, a także celem upamiętnienia zwycięskiego wyzwolenia Warszawy przez Odrodzone Wojsko Polskie w sojuszu z Armią Czerwoną oraz celem nagrodzenia uczestników tych walk o Stolicę ustanawia się odznaczenie wojskowe pod nazwą „Medal za Warszawę 1939—1945“.

Art. 2. Zasadniczą odznaką „Medalu za Warszawę 1939—1945“ jest medal brązowy o średnicy 33 mm. Na czołowej stronie medalu w środku wytłoczony jest wizerunek syreny z tarczą i z mieczem na pierścieniu. U dołu umieszczone są trzy ażurowe wstęgi fal. Na pierścieniu medalu w dolnej części umieszczony jest napis „Za Warszawę“, w górnej części, oddzielonej od dolnej symbolami znicza, umieszczona jest data „1939—1945“. Odwrotna strona medalu jest gładka, bez rysunku i napisu.

Medal „Za Warszawę“ nosi się na wstążce czerwonej, szerokości 35 mm, o dwóch pionowych paskach żółtych szerokości 4 mm na

bokach wstążki, umieszczonych 2 mm od jej brzegu.

Art. 3. „Medal za Warszawę 1939—1945“ nadaje w imieniu Prezydium Krajowej Rady Narodowej Minister Obrony Narodowej osobom, które brały czynny udział w walkach, wymienionych w art. 1.

Stwierdzenie prawa do odznaczenia przeprowadzi specjalna komisja przy Ministerstwie Obrony Narodowej, utworzona zarządzeniem Ministra Obrony Narodowej.

Art. 4. „Medal za Warszawę 1939—1945“ nadaje się jednorazowo.

Art. 5. „Medal za Warszawę 1939—1945“ zajmuje w kolejności odznaczeń polskich miejsce po „Medalu Zasłużonym na Polu Chwały“.

Art. 6. Wszystkie wydatki związane z nadawaniem „Medalu za Warszawę 1939—1945“ ponosi Skarb Państwa.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski